

Madsen: Med Hensyn til visse Punkter, som jeg omtalte i Motiveringen af min Forespørgsel, glæder jeg mig over, at den høitagtede Minister har svaret bekræftende, navnlig da først over, at den høitagtede Minister ansaa det for billigt og retfærdigt, at Staten gjorde et Afdrag i Hartkornet for de Eiendommens Vedkommende, som blive formindskede ved Bortstjæringer af Havet. Egeledes glæder jeg mig over, at den høitagtede Minister var af den Mening, at Matrifikortene for de Eiendomme, som grændse til Havet, Fjorde og Bugter, maa prøves i Markten, førend den virkelige Grændse mellem vedkommende Eiendom og det Vand, der skal indtages til Udtørring, bliver bestemt. Det var mig ogsaa tilfredsstillende at høre, at den høitagtede Minister vilde tage under nærmere Overveielse, i hvilken Udstrækning der kan tages Hensyn til Fiskernes Ret, naar der er Spørgsmaal om saadanne Koncessioner, og dette er et saa vigtigt Punkt for mig, at selv om jeg ikke havde faaet anden Tilslutning fra den høitagtede Indenrigsministers Side, var det allerede tilfredsstillende nok og høist glædeligt for mig, at den høitagtede Minister mente, at denne Sag maaske endog kunde blive Gjenstand for Ordning ved Lov. Men naar den høitagtede Indenrigsminister for Dvrigt sagde, at der ikke kunde gives nogen Koncession med Hensyn til Eiendomsretten over det, der ved Udtørring indvindes fra Havet, fordi Ingen havde en saadan Eiendomsret, heller ikke Staten, da maa jeg tilstaa, at dette Svar forekommer mig noget besynderligt; thi hvis Staten ikke kan give vedkommende Koncessionshavere Eiendomsret, med hvilken Ret kunne disse da gjøre deres Brug af vedkommende Eiendom gjældende? Det forekommer mig, at de staa i en meget ubehagelig Stilling, naar de ikke kunne sige, at de have fuldkommen Eiendomsret over det, de have indtaget. Jeg støtter mig, som jeg allerede sagde i mit første Foredrag, til den Kjendsgjerning, at Staten jo engang har indtaget de saakaldte Tipper til Eiendom, og deraf slutter jeg, at Staten med samme Ret kunde gjøre sin Eiendomsret gjældende saaledes, at den paa lignende Maade indtog Alt, hvad der indvindes fra Havet.

Men dette er naturligtvis et Spørgsmaal, som jeg paa ingen Maade kan udtale noget Afgjørende om, og jeg hørte jo ogsaa nok, at den høitagtede Indenrigsminister ikke engang bestemt tør udtale, hvorledes Staten først er kommen til at gjøre sin Eiendomsret gjældende over de saakaldte Tipper. Jeg vilde ikke finde det besynderligt, om Regjeringen fremkom med et Lovforslag angaaende Forholdet mellem Statens Høihedsret over Vandene paa den ene Side og de tilgrændsende Eodsejeres Ret paa den anden Side og om, hvorledes dette Forhold for Fremtiden skulde ordnes. Jeg veed meget godt, at der i Grundlovens § 27 staar, at Kongens Bevillingsret bibeholdes i samme Udstrækning som hidtil, og det har aldeles ikke været min Mening, at der skulde ske nogen Indskrænkning deri, men desom Hans Majestæt Kongen i Forening med sine Ministre fandt, at det var heldigt at ordne dette Forhold ved Lov, kunde der paa den anden Side, naar Rigsdagen gik ind derpaa, heller ikke være Noget i Veien for, at det blev ordnet ved Lov. Det er et saa vigtigt Spørgsmaal, at jeg tror, at det fortjener alvorlig Overveielse, og det forekommer mig, at der, lige saa vel som vi have en almindelig Lov om Jernbanebygning i det Hele og dog, hver Gang der bliver givet Koncession til et Aktieselskab, som vil bygge en Jernbane, maa give en speciel Lov desangaaende, uagtet det bygges den for sine egne Penge, kunde være ligesaa god Grund til at sige, at vi i Anledning af disse Indvindinger fra Havet ikke alene maa have en almindelig Lov, men ogsaa en speciel Lov for hver Gang, der bliver givet en saadan Koncession. Jeg har hverken i mit første Foredrag eller nu givet nogen som helst Antydning af, at det, jeg har omtalt eller gjort Forespørgsel om, skulde være Noget, der i det Hele taget havde Udseende af at være en Ret, som En eller Anden fordrer. Det er for mit Vedkommende et saa aabent Spørgsmaal, men ved Siden deraf et saa almenvigtigt Spørgsmaal, da Mangees Interesser komme med i Spillet, at jeg har anset det for en Pligt ikke alene at gjøre den høitagtede Minister, men ogsaa Thinget opmærksomt paa de forskjellige Spørgsmaal, der